

holdt man paa, at finansiel Hjælp i dette Tilfælde kun skulde kunne tilstaaes en Part, hvis den anden nægtede at efterkomme de Forholdsregler, Raadet enstemmigt havde vedtaget, medens man fra fransk Side stillede den yderligere Betingelse, at Parterne paa Forhaand skulde have forpligtet sig til at følge Raadets Henstillinger. Den tyske og den italienske Delegation foreslog, at 2. Stykke affattedes saaledes, at Raadet, naar der er Fare for Krig, skal kunne meddele Parterne, at finansiel Hjælp vil blive ydet den Stat, som bliver angrebet af en af de andre Stater. Endelig stillede Danmark, England og Sverige Forslag om, at 2. Stykke skal slutte med en Bestemmelse om, at Raadet, før der ydes finansiel Hjælp, skal forsøge alle egnede Midler til at standse Striden ved Mægling eller paa enhver anden Maade. Om 3. Stykke angaaende de Betingelser, hvorpaa Raadet kan yde finansiel Hjælp, opnaaedes der i det væsentlige Enighed.

Med Hensyn til de øvrige Artikler skal det her kun anføres, at Flertallet i 3. Udvalg vedtog, at Artikel 26 om Reglerne for Raadets Afstemninger skulde affattes i Overensstemmelse med Pagtens Bestemmelser, saaledes at Beslutninger i Henhold til Konventionens Artikel 1 fordrer Tilslutning fra alle de i Mødet repræsenterede Medlemmer, bortset fra Parterne, medens alle andre Beslutninger efter Konventionen skal træffes med Stemmeferhed af de repræsenterede Stater, ligeledes bortset fra Parterne.

Fra forskellig Side stilledes Forslag om at skabe en Forbindelse mellem Konventionen om finansiel Støtte og Afrustningskonventionen.

Lord Cecil foreslog saaledes, at Konventionen om finansiel Støtte skulde træde i Kraft til en nærmere fastsat Tid; men at den skulde kunne opsiges, hvis en Afrustningskonvention ikke var traadt i Kraft et Aar efter.

Heroverfor erklærede Udenrigsminister *Munch*, at han altid havde ment, at Konventionerne skulde være indbyrdes afhængige, og at Lord Cecils Forslag vilde

skabe to Kategorier af Forbundsmedlemmer: de, der straks ratificerer, og de, der afventer de andre Konventioner. Konventionen om finansiel Støtte indeholdt to vigtige Bestemmelser, nemlig Undtagelsen fra Reglen i Pagtens Artikel 4 (om, at et Forbundsmedlem, der ikke har Sæde i Raadet, er berettiget til at lade sig repræsentere, naar et Spørgsmaal, der angaar dets Interesse, kommer til Behandling i Raadet) og en Forøgelse af Staternes finansielle Forpligtelser. Den danske Regering er villig til at give sin Tilslutning til disse to Punkter, men fastholder samtidig, at man ikke kan forøge Medlemmernes Forpligtelser uden at opfylde Løfterne i Pagtens Artikel 8. Kunde man ikke naa til Enighed, foreslog han at henvise Forslagene til Udvalgsbehandling.

Fra forskellig Side, deriblandt norsk og svensk, sluttede man sig til det danske Standpunkt, og til sidst vedtoges det at formulere Bestemmelsen saaledes, at Konventionen om finansiel Støtte ikke skal træde i Kraft, forinden Ikrafttrædelsen af en almindelig Afrustningskonvention, og skal ophøre med dennes Ophør, hvorhos det skal være en Betingelse for at nyde Konventionens Fordele, at vedkommende Stat er Part i Afrustningskonventionen.

Til en Række Bestemmelser stilledes der i 3. Udvalg tekniske Ændringsforslag, som det besluttedes at henvise til det finansielle Udvalg til nærmere Undersøgelse.

3. Udvalg foreslog endelig, og Forsamlingen vedtog den nedenfor i Bilag 5, Sp. 3873 gengivne Beslutning, i hvilken Forsamlingen anmoder Raadet om snarligt at søge tilvejebragt en fuldstændig Tekst til en Konvention om finansiel Støtte, der kan forelægges Staterne til Underskrift snarest muligt, og henstiller, at Sikkerheds- og Voldgiftskomiteén i Forbindelse med det finansielle Udvalg anmodes om at udarbejde en saadan Tekst, der kan forelægges Staterne, for derefter at blive godkendt enten af en særlig Konference eller af den næste Forsamling.